

Regeringens proposition

1980/81: 72

om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige samt Storbritannien och Nordirland beträffande skatter på kvarlåtenskap, arv och gåva

beslutad den 27 november 1980.

Regeringen föreslår riksdagen att antaga det förslag som har upptagits i bifogade utdrag av regeringsprotokoll.

På regeringens vägnar

JAN-ERIK WIKSTRÖM

ROLF WIRTÉN

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner ett dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige samt Storbritannien och Nordirland beträffande skatter på kvarlåtenskap, arv och gåva.

Avtalet ersätter ett den 14 oktober 1964 undertecknat avtal mellan Sverige samt Storbritannien och Nordirland för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av skatteflykt beträffande skatter på kvarlåtenskap.

Avtalet träder i kraft sedan 30 dagar förflutit efter det att ratifikationshandlingarna utväxlats och tillämpas för Sveriges del på kvarlåtenskap efter person som avlider efter ikraftträdandet och på gåva för vilken skattskyldighet uppkommer efter nämnda tidpunkt samt för Storbritannien och Nordirlands del på egendom för vilken skattskyldighet uppkommer efter nämnda tidpunkt.

BUDGETDEPARTEMENTET

Utdrag
PROTOKOLL
vid regeringssammanträde
1980-11-27

Närvarande: statsrådet Wikström, ordförande, och statsråden Bohman, Mogård, Åsling, Krönmark, Burenstam Linder, Johansson, Wirtén, Holm, Andersson, Boo, Winberg, Danell, Petri, Eliasson.

Föredragande: statsrådet Wirtén

Proposition om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige samt Storbritannien och Nordirland beträffande skatter på kvarlåtenskap, arv och gåva

1 Inledning

Den 14 oktober 1964 undertecknades det nu gällande avtalet mellan Sverige samt Storbritannien och Nordirland för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av skatteflykt beträffande skatter på kvarlåtenskap. Avtalet godkändes av riksdagen (prop. 1964: 186, BevU 1964: 65, rskr 1964: 355) och tillämpades på dödsbo efter den som avlidit den 10 mars 1965 eller därefter (SFS 1965: 65).

År 1975 ersattes de i Storbritannien och Nordirland utgående kvarlåtenskapsskatterna med en skatt på överlåtelse av förmögenhet. Denna skatt utgår både som kvarlåtenskapsskatt vid dödsfall och som gåvoskatt vid vissa andra benefika överlåtelse av egendom. 1964 års avtal är tillämpligt på denna nya skatt såvitt avser kvarlåtenskap, men tillämpningen medför en rad problem på brittisk sida. Av detta skäl men också emedan 1964 års avtal med tiden blivit föråldrat i vissa delar, togs från brittisk sida initiativ till förhandlingar om ett helt nytt avtal.

Förhandlingar om ett sådant avtal inleddes i London den 12–den 14 juli 1977 och avslutades i Stockholm den 15–den 17 november 1977. Sistnämnda dag paraferades ett på engelska upprättat förslag till nytt avtal. Överenskommelse har senare nåtts om en avtalstext på svenska. Förslaget till avtal bör fogas till regeringsprotokollet i detta ärende som *bilaga*.

Avtalsförslaget remitterades till *kammarkollegiet*. Kammarkollegiet har i sitt yttrande gjort vissa invändningar mot några bestämmelser i avtalet. Kollegiets invändningar har delvis föranlett vissa ändringar i avtalstexten. Invändningarna i övrigt behandlas vid redovisningen av bestämmelserna i fråga.

Sedan regeringen den 8 maj 1980 beslutat att avtalet skulle undertecknas, har detta den 8 oktober 1980 undertecknats för Sveriges del av chefen för utrikesdepartementet.

2 Brittisk skattelagstiftning

De i Storbritannien och Nordirland tidigare utgående kvarlåtenskaps-skatterna ersattes genom 1975 års "Finance Act" av en ny skatt på överlåtelse av förmögenhet ("capital transfer tax"). Denna skatt utgår i princip vid varje förmögenhetsöverföring som helt eller delvis utgör gåva samt vid förmögenhetsöverföringar i anledning av dödsfall. Skattens storlek bestäms därvid med ledning av det sammanlagda värdet av de förmögenhetsöverföringar som överlåtaren företagit under sin livstid eller som ägt rum i anledning av hans död. På överföringar upp till ett sammanlagt värde av £ 50 000 utgår inte skatt. Underlag för beräkning av skatten vid gåva är den minskning av givarens förmögenhet som uppkommer genom gåvan. Beträffande personer med hemvist i Storbritannien och Nordirland inräknas samtliga deras tillgångar i förmögenheten och beträffande personer som inte har hemvist där inräknas endast deras i Storbritannien och Nordirland befintliga egendom. Lägre skatt utgår vid förmögenhetsöverföringar under livstiden än vid sådana som sker i anledning av dödsfall. Vid de senare överföringarna är skatten dubbelt så hög som vid de förra upp till ett sammanlagt förmögenhetsvärde av £ 300 000. På överskjutande värde av förmögenheten är skatten densamma i båda fallen. Om givaren dör inom tre år efter gåvotillfället, utgår dock den för överföringar i anledning av dödsfall föreskrivna skatten. Skatt utgår efter en progressiv skiktsskala och uppgår vid kvarlåtenskap till 30 % på den del av kvarlåtenskapen som överstiger £ 50 000 men inte £ 60 000. Den högsta skattesatsen, 75 %, utgår på den del av kvarlåtenskapen som överstiger £ 2 010 000. Vid överföringar i anledning av dödsfall utgår skatten på värdet av den avlidnes egendom och skatten tas av denna. Vid gåva inräknas gåvoskatten i beskattningsunderlaget, om skatten erläggs av givaren. Erläggs skatten av gåvomottagaren, inräknas den däremot inte. Som tidigare nämnts är det vid gåva givarens förmögenhetsminskning som utgör beskattningsunderlaget. Därvid beaktas dock inte tillfälliga kostnader som sammanhänger med överföringen och inte heller den eventuella realisationsvinstskatt som givaren måste erlägga i anledning av gåvan. Värderingen av förmögenheten utgår från vad tillgångarna skulle inbringa vid en försäljning på öppna marknaden. Förmögenhetsöverföringar mellan makar är undantagna från beskattning. Detta gäller dock inte för det fall att givaren (resp. den avlidne) men inte mottagaren (resp. efterlevande maken) har hemvist i Storbritannien och Nordirland. Även i detta fall gäller dock nyssnämnda generella regel att överföringar är undantagna från beskattning upp till ett sammanlagt värde av £ 50 000. Gåvor som ges av beskattade medel som en del av givarens normala utgifter och som ger givaren tillräckligt med medel över för att bibehålla sin vanliga levnadsstandard är undantagna från beskattning. Vidare är gåvor undantagna från beskattning, om värdet av dessa – från en och samme givare – under ett

år inte överstiger £ 2000. Om en person under ett år inte givit gåvor som uppgått till ett sammanlagt värde av £ 2000, får resterande del inräknas i det värde som under nästa år får undantas från beskattning. Gåva till någon i anledning av dennes giftermål undantas från beskattning med varierande värden. Sålunda är gåvor från föräldrar undantagna upp till ett värde av £ 5000. Dispositioner för att säkerställa uppehållet för bl. a. tidigare make eller för barn som genomgår utbildning är också under vissa villkor fria från skatt. Vidare är gåvor till välgörenhet eller till politiska partier, som görs ett år eller mer före givarens död, helt undantagna från beskattning. Under vissa förutsättningar är dock sådana överföringar från en och samma givare undantagna från beskattning upp till ett belopp av £ 200000 för gåvor till välgörenhet och med samma belopp för gåvor till politiska partier och detta även om gåvorna ges under givarens sista levnadsår. En rad andra undantag från denna skatt finns också, bl. a. i fråga om gåvor till olika myndigheter och läroanstalter. Vidare finns särskilda regler för jordbrukare och rörelseidkare. Den primära skyldigheten att erlägga skatten åvilar givaren eller, där fråga är om egendom som står under särskild förvaltning, förvaltaren ("the trustee").

3 Avtalets innehåll

Utformningen av avtalet har i stor utsträckning påverkats av det arbete som f. n. bedrivs inom organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) för att upprätta ett nytt modellavtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande kvarlåtenskap, arv och gåva, avsett att ersätta nuvarande modellavtal från år 1966. Avtalet har dock i väsentliga delar måst utformas med hänsynstagande till den nya brittiska lagstiftningen.

Avtalet äsyftar liksom 1964 års avtal i princip att lösa sådana fall av dubbelbeskattning då egendom efter en i Sverige eller i Storbritannien och Nordirland bosatt person eller medborgare i någon av staterna är underkastad såväl svensk arvsskatt som i Storbritannien och Nordirland utgående skatt på kvarlåtenskap. Det nya i förevarande avtal är att det dessutom syftar till att söka lösa fall då gåva är underkastad såväl svensk gåvoskatt som i Storbritannien och Nordirland utgående skatt på gåva. Det är det första svenska dubbelbeskattningsavtal som innehåller direkt verkande regler i detta hänseende. I ett tidigare dubbelbeskattningsavtal, 1953 års avtal med Danmark, infördes genom ett tilläggsavtal år 1973 (SFS 1973: 1185) möjlighet för de högsta finansmyndigheterna att komma överens om att undanröja fall av dubbelbeskattning av gåva med tillämpning av avtalets principer för undvikande av dubbelbeskattning av kvarlåtenskap.

Avtalet avses gälla person som omfattas av skatt på vilken avtalet tillämpas (*art. 1*). Den personkrets som omfattas av avtalet är sålunda

vidare än vad som är brukligt i dubbelbeskattningsavtal, nämligen att avtalet i princip endast gäller person som har hemvist i en av staterna. De skatter som omfattas av avtalet är den tidigare nämnda brittiska skatten på överlåtelse av förmögenhet samt den svenska arvsskatten och gåvoskatten (*art. 2*).

Art. 3 innehåller vissa allmänna definitioner.

Frågan om den avlidne eller överlåtaren vid tidpunkten för dödsfallet resp. överlåtelsen hade hemvist i Sverige eller i Storbritannien och Nordirland är i regel av avgörande betydelse för tillämpningen av avtalet. Om den avlidne eller överlåtaren vid tidpunkten för dödsfallet eller överlåtelsen enligt lagstiftningen i Storbritannien och Nordirland var bosatt där eller behandlas som där bosatt vid uttagande av skatt som omfattas av avtalet och enligt svensk lag var bosatt här eller behandlas som här bosatt vid uttagande av skatt som omfattas av avtalet, avgörs hans hemvist vid tillämpningen av avtalet enligt bestämmelserna i *art. 4*.

Beskattningsreglerna för olika slag av arvfallen eller överlåtten egendom återfinns i *art. 5–8*. Enligt huvudregeln, som återfinns i *art. 5 punkt 1*, beskattas annan egendom än sådan som avses i *art. 6, 7 och 8* endast i den stat där den avlidne eller överlåtaren hade hemvist vid tidpunkten för dödsfallet resp. överlåtelsen. Detta gäller dock inte om han var medborgare i den andra staten vid tidpunkten för dödsfallet eller överlåtelsen och hade haft hemvist i denna andra stat någon gång under de tio åren närmast före denna tidpunkt. Av *art. 5 punkterna 2 och 3* framgår vidare att hemviststaten inte får beskatta sådan egendom i vissa fall då den avlidne eller överlåtaren vid tidpunkten för dödsfallet resp. överlåtelsen varit bosatt endast under en begränsad tid i denna stat och vid denna tidpunkt var medborgare i den andra staten utan att vara medborgare i hemviststaten. *Art. 5 punkt 4* innehåller en speciell regel om beskattningen i Storbritannien och Nordirland av egendom som omfattas av förmånstagarförordnande och *art. 5 punkt 5* anger att om skatt på egendom, som enligt avtalet skall utgå endast i en stat, inte erläggs där, skatt på egendomen får tas ut i den andra staten. Enligt *art. 6* får fast egendom alltid beskattas i den stat där egendomen är belägen. Detta gäller även om fastigheten tillhör företag eller används för utövande av fritt yrke. Rörelsetillgångar nedlagda i fast driftställe får i regel beskattas i den stat där driftstället är beläget (*art. 7 punkt 1*). Motsvarande regler gäller enligt *art. 7 punkt 4* i fråga om tillgångar hänförliga till stadigvarande anordning för utövande av självständig yrkesverksamhet. Vad som avses med uttrycket "fast driftställe" anges i *art. 7 punkterna 2 och 3*. Skepp och flygplan som används i internationell trafik och båtar som utför transporter på inrikes vattenleder samt lös egendom som är hänförlig till användningen av sådana skepp, flygplan och båtar får beskattas i den stat där företaget har sin verkliga ledning (*art. 8*).

Frågan om vilken stats lagstiftning som är avgörande vid tvist om egendomens art avgörs med stöd av bestämmelserna i *art. 9 punkt 1*, om den avlidne eller överlåtaren hade hemvist i en avtalsslutande stat. Om vardera

staten, i fall då den avlidne eller överlåtaren inte hade hemvist i en avtalslutande stat, anser viss egendom belägen inom dess område och skatt därför tas ut i båda staterna, skall de behöriga myndigheterna genom ömsesidig överenskommelse bestämma var egendomen skall anses belägen vid tillämpning av avtalet (*art. 9 punkt 2*).

Enligt *art. 10* skall, vid bestämmandet av det belopp på vilket skatt skall beräknas, vederbörliga avdrag medges enligt lagstiftningen i den avtalslutande stat där skatt tas ut.

I *art. 11* har tagits in särskilda regler om arv mellan makar. Såsom framgått av redogörelsen för den i Storbritannien och Nordirland utgående skatten på överlåtelse av förmögenhet är förmögenhetsöverföringar mellan makar normalt undantagna från beskattning. Om arvlåtaren men inte arvtagaren har hemvist i Storbritannien och Nordirland är dock överföringen undantagen från beskattning endast upp till ett sammanlagt värde av £ 25 000. För att i någon mån jämställa arvtagare som inte har hemvist i Storbritannien och Nordirland med sådana som har hemvist där har i *art. 11 punkt 1* angivits att egendom skall vara undantagen från skatt i Storbritannien och Nordirland till 50 procent av det överlåtna värdet i de fall då make som inte hade hemvist i Storbritannien och Nordirland erhåller egendom från avliden person som hade hemvist i Sverige eller var svensk medborgare och överlåtelsen skulle ha varit helt undantagen från beskattning om maken haft hemvist i Storbritannien och Nordirland samt längre gående skattebefrielse inte skulle ha medgivits enligt lagstiftningen i Storbritannien och Nordirland bortsett från detta avtal. Det överlåtna värdet skall därvid beräknas som ett värde på vilket skatt inte skall utgå efter det att hänsyn tagits till alla andra slag av skattebefrielser än sådana som gäller vid överlåtelse mellan makar.

För att på motsvarande sätt på svensk sida utjämna skillnaderna i skattemässig behandling mellan makar med giftorättsgemenskap och brittiska makar – vilka i regel inte har sådan – har i *art. 11 punkt 2* angivits att, då egendom tillfaller make från avliden person som hade hemvist eller som var medborgare i Storbritannien och Nordirland och makens egendomsförhållanden inte regleras av svensk allmän lag om giftorättsgods, svensk skatt på sådan egendom skall, om den efterlevande maken begär detta, beräknas som om de bestämmelser i svensk lag som reglerar giftorättsgods vore tillämpliga på sådan egendom. Kammarkollegiet har ifrågasatt om bestämmelsen kan tillämpas utan att ändring görs i kungörelsen (1967: 721) om förfarandet rörande eftergift av arvsskatt eller gåvoskatt vid dubbelbeskattning, genom vilken kammarkollegiet bemyndigats meddela beslut om befrielse från eller nedsättning av arvs- och gåvoskatt. Kollegiet menar, att bemyndigandet endast avser nedsättning av skatt vid dubbelbeskattning medan en nedsättning av skatt på grund av bestämmelsen i *art. 11 punkt 2* inte sker på grund av dubbelbeskattning. Kollegiets invändning grundar sig enligt min mening på en alltför snäv tolkning av kungörelsen.

Jag kan erinra om att dubbelbeskattningsavtal ofta föreskriver att viss inkomst eller egendom skall undantas från beskattning i en stat och att vederbörande myndigheter i denna stat har att tillämpa dessa föreskrifter, oavsett om dubbelbeskattning faktiskt föreligger eller ej, med andra ord utan att behöva efterforska om inkomsten eller egendomen faktiskt beskattas i den andra staten. Kungörelsen torde därför böra tolkas så att den bemyndigar kammarkollegiet att besluta om nedsättning av eller befrielse från svensk skatt i den utsträckning ett dubbelbeskattningsavtal föreskriver detta. Det kan enligt min mening inte heller anses stötande att i särskilda fall i dubbelbeskattningsavtal föreskriva skattenedsättning eller skattebefrielse även om det i och för sig inte behövs för att undvika dubbelbeskattning, om syftet är att uppnå en mer likformig behandling av skattskyldiga.

Enligt *art. 12* tillämpas både på svensk och brittisk sida avräkning av skatt (credit of tax) som huvudmetod för att undanröja dubbelbeskattning. Detta innebär för Sveriges del att om egendom, som enligt artiklarna 6, 7 eller 8 får beskattas i Storbritannien och Nordirland, beskattas även i Sverige, skall Sverige enligt punkt 2 a från svensk skatt på egendomen avräkna den skatt som erlagts för egendomen i Storbritannien och Nordirland. Beträffande övrig egendom gäller för svensk del enligt punkt 2 b – om den avlidne eller överlåtaren var svensk medborgare och hade hemvist i Storbritannien och Nordirland vid tidpunkten för dödsfallet eller överlåtelsen och egendomen beskattas i båda staterna – att Sverige från svensk skatt på egendomen skall avräkna den skatt som erlagts i Storbritannien och Nordirland. Det belopp för vilket avräkning medges i en avtalsslutande stat är enligt punkt 3 begränsat till den avtalsslutande statens egen skatt på den egendom beträffande vilken avräkning medges. Bestämmelsen i punkt 4 innebär att, om avräkning i en avtalsslutande stat medgivits för skatt som utgått i tredje stat på viss egendom, det avräkningsbara beloppet är begränsat till den del av den förstnämnda statens skatt på egendomen som återstår sedan skatten minskats med det sålunda medgivna beloppet.

I *art. 13* har angivits vissa tidsgränser för framställning om avräkning eller återbetalning av skatt på grund av bestämmelserna i avtalet.

Art. 14 innehåller bestämmelser om förfarandet vid ömsesidig överenskomme i fall av beskattning i strid mot avtalets regler samt vid tolknings- eller tillämpningstvister.

Utbyte av upplysningar för beskattningsändamål är ofta nödvändigt för att bestämmelserna i avtalet skall kunna genomföras. Sådant utbyte ger också de båda staternas myndigheter möjlighet att kontrollera att avtalet inte utnyttjas för skatteflykt och kan också bidra till att förhindra skatteundandragande åtgärder i andra fall än genom utnyttjande av avtalet. Regler om sådant utbyte har intagits i *art. 15*.

Art. 16 innehåller regler om diplomatiska och konsulära befattningshavare.

Art. 17 och 18 innehåller bestämmelser om ikraftträdande och upphörande av avtalet. Avtalet skall ratificeras och träder i kraft efter det 30 dagar förflutit från den dag då ratifikationshandlingarna utväxlades. Det skall tillämpas för Sveriges del på kvarlåtenskap efter person som avlider efter nämnda tidpunkt och på gåva för vilken skattskyldighet uppkommer efter nämnda tidpunkt samt för Storbritannien och Nordirlands del på egendom för vilken skattskyldighet uppkommer efter nämnda tidpunkt. Med ikraftträdandet av det nya avtalet upphör 1964 års avtal att gälla för svensk del. På brittisk sida gäller enligt punkt 4 vissa övergångsbestämmelser.

4 Föredraganden

År 1975 genomfördes i Storbritannien och Nordirland en genomgripande ändring i lagstiftningen om beskattning av kvarlåtenskap och gåva. Dessa ändringar, som innebär införandet av en enhetlig skatt på överlåtelse av förmögenhet, har medfört att nuvarande dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige samt Storbritannien och Nordirland från år 1964 blivit svårt att tillämpa på brittisk sida. 1964 års avtal har även i övrigt blivit något föråldrat. Förhandlingar om ett nytt avtal ägde därför rum år 1977. Avtalets utformning har i stor utsträckning påverkats av det arbete som bedrivs inom OECD för att åstadkomma ett nytt modellavtal på detta område men också av den nya brittiska lagstiftningen. I likhet med vad som avses bli fallet i det kommande modellavtalet omfattar förevarande avtal även gåvoskatter. Avtalet bygger på ömsesidiga åtaganden och jag anser att det utgör en tillfredsställande lösning av hithörande skatteproblem.

5 Hemställan

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen föreslår riksdagen att godkänna avtalet mellan Konungariket Sveriges regering och Det Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirlands regering för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av skatteflykt beträffande skatter på kvarlåtenskap, arv och gåva.

6 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att antaga det förslag som föredraganden har lagt fram.

Avtal mellan Konungariket Sveriges regering och Det Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirlands regering för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av skatteflykt beträffande skatter på kvarlåtenskap, arv och gåva

Konungariket Sveriges regering och Det Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirlands regering, vilka önskar ingå ett nytt avtal för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av skatteflykt beträffande skatter på kvarlåtenskap, arv och gåva, har kommit överens om följande:

Artikel 1

Personer som omfattas av avtalet

Detta avtal gäller beträffande person som omfattas av skatt på vilken avtalet tillämpas.

Artikel 2

Skatter som omfattas av avtalet

1. De skatter på vilka detta avtal tillämpas är:

- a) I Det Förenade Konungariket, skatten på överlåtelse av förmögenhet;
- b) i Sverige, arvsskatten och gåvoskatten.

2. Detta avtal tillämpas även på skatter av samma eller i huvudsak likartat slag, som efter undertecknandet av avtalet uttages i endera staten vid sidan av eller i stället för de för närvarande utgående skatterna.

Artikel 3

Allmänna definitioner

1. Där icke sammanhanget föranleder annat, har i detta avtal följande uttryck nedan angiven betydelse:

Convention between the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the Government of the Kingdom of Sweden for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on estates of deceased persons and inheritances and on gifts

The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the Government of the Kingdom of Sweden;

Desiring to conclude a new Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on estates of deceased persons and inheritances and on gifts;

Have agreed as follows:

Article 1

Personal Scope

This Convention shall apply to any person who is within the scope of a tax which is the subject of this Convention.

Article 2

Taxes Covered

(1) The taxes which are the subject of this Convention are:

- (a) in the United Kingdom, the capital transfer tax;
- (b) in Sweden, the inheritance tax and the gift tax.

(2) This Convention shall also apply to any identical or substantially similar taxes which are imposed by either Contracting State after the date of signature of this Convention in addition to, or in place of, the existing taxes.

Article 3

General Definitions

(1) In this Convention, unless the context otherwise requires:

a) Uttrycket "Det Förenade Konungariket" åsyftar Storbritannien och Nordirland.

b) Uttrycket "Sverige" åsyftar Konungariket Sverige.

c) Uttrycket "medborgare" åsyftar:

1) beträffande Det Förenade Konungariket, varje medborgare i Det Förenade Konungariket och dess kolonier eller varje brittisk undersåte som icke har sådant medborgarskap eller medborgarskap i annat land eller territorium inom Samväldet, i båda fallen dock under förutsättning att han hade hemortsrätt i Det Förenade Konungariket vid dödsfallet eller överlåtelsen eller vid varje annan tidpunkt då hans hemvist skall bestämmas.

2) beträffande Sverige, varje fysisk person med svenskt medborgarskap.

d) Uttrycket "skatt" åsyftar:

1) skatten på överlåtelse av förmögenhet som uttages i Det Förenade Konungariket eller

2) arvsskatten eller gåvoskatten som uttages i Sverige eller

3) varje annan av en avtalsslutande stat uttagen skatt på vilken detta avtal tillämpas enligt bestämmelserna i punkt 2 av artikel 2, alltefter som sammanhanget kräver.

e) Uttrycken "en avtalsslutande stat" och "den andra avtalsslutande staten" åsyftar Det Förenade Konungariket eller Sverige, alltefter som sammanhanget kräver.

f) Uttrycket "behörig myndighet" åsyftar, beträffande Det Förenade Konungariket, "the Commissioners of Inland Revenue" eller deras befullmäktigade ombud samt, beträffande Sverige, budgetministern eller dennes befullmäktigade ombud.

2. Då en avtalsslutande stat tillämpar detta avtal anses, såvida icke sammanhanget föranleder annat, varje däri förekommande uttryck, vars innebörd icke angivits särskilt, ha den betydelse som uttrycket har enligt den statens lagstiftning rörande sådana skatter som omfattas av avtalet.

Artikel 4

Skatterättsligt hemvist

1. Vid tillämpningen av detta avtal bestämmes frågan huruvida fysisk person hade hemvist i en avtalsslutande stat av om han var bosatt i denna avtalsslutande stat enligt

(a) the term "United Kingdom" means Great Britain and Northern Ireland;

(b) the term "Sweden" means the Kingdom of Sweden;

(c) the term "national" means:

(i) in relation to the United Kingdom, any citizen of the United Kingdom and Colonies, or any British subject not possessing that citizenship or the citizenship of any other Commonwealth country or territory, provided in either case he had the right of abode in the United Kingdom at the time of the death or transfer or at any other time at which his domicile falls to be determined;

(ii) in relation to Sweden, any individual possessing Swedish nationality;

(d) the term "tax" means:

(i) the capital transfer tax imposed in the United Kingdom, or

(ii) the inheritance tax or the gift tax imposed in Sweden, or

(iii) any other tax imposed by a Contracting State to which this Convention applies by virtue of the provisions of paragraph (2) of Article 2, as the context requires;

(e) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean the United Kingdom or Sweden as the context requires;

(f) the term "competent authority" means, in the case of the United Kingdom, the Commissioners of Inland Revenue or their authorised representative, and, in the case of Sweden, the Minister of the Budget or his authorised representative.

(2) As regards the application of this Convention by a Contracting State any term not otherwise defined shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the law of that Contracting State relating to the taxes which are the subject of this Convention.

Article 4

Fiscal Domicile

(1) For the purposes of this Convention, the question whether an individual was domiciled in a Contracting State shall be determined by whether he was domiciled in that

lagstiftningen i denna avtalsslutande stat eller behandlas som bosatt där vid uttagandet av skatt som omfattas av detta avtal.

2. Då på grund av bestämmelserna i punkt 1 av denna artikel fysisk person hade hemvist i båda avtalsslutande staterna, fastställs hans hemvist enligt följande regler:

a) Han anses ha hemvist i den avtalsslutande stat där han hade ett hem som stadigvarande stod till hans förfogande. Om han hade ett sådant hem i båda avtalsslutande staterna, anses han ha hemvist i den avtalsslutande stat med vilken hans personliga och ekonomiska förbindelser var starkast (centrum för levnadsintressena).

b) Om det icke kan avgöras i vilken avtalsslutande stat han hade centrum för sina levnadsintressen eller om han icke i någondera avtalsslutande staten hade ett hem som stadigvarande stod till hans förfogande, anses han ha hemvist i den avtalsslutande stat där han stadigvarande vistades.

c) Om han stadigvarande vistades i båda avtalsslutande staterna eller om han icke vistades stadigvarande i någon av dem, anses han ha hemvist i den avtalsslutande stat där han var medborgare.

d) Om han var medborgare i båda avtalsslutande staterna eller om han icke var medborgare i någon av dem, avgör de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna frågan genom ömsesidig överenskommelse.

Artikel 5

Allmänna bestämmelser om beskattningsrätten

1. Om den avlidne eller överlåtaren hade hemvist i en avtalsslutande stat vid tidpunkten för dödsfallet eller överlåtelsen skall – om icke bestämmelserna i artiklarna 6, 7 och 8 samt följande bestämmelser i denna artikel föranleder annat – egendom icke beskattas i den andra avtalsslutande staten, såvida han icke var medborgare i denna andra stat vid tidpunkten för dödsfallet eller överlåtelsen och hade haft hemvist i denna andra stat inom de tio åren närmast före denna tidpunkt.

2. Punkt 1 av denna artikel tillämpas icke i fall då den avlidne eller överlåtaren vid tidpunkten för dödsfallet eller överlåtelsen hade hemvist i Sverige och

Contracting State in accordance with the law of that Contracting State or is treated as so domiciled for the purposes of a tax which is the subject of this Convention.

(2) Where by reason of the provisions of paragraph (1) of this Article an individual was domiciled in both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

(a) he shall be deemed to be domiciled in the Contracting State in which he had a permanent home available to him. If he had a permanent home available to him in both Contracting States, the domicile shall be deemed to be in the Contracting State with which his personal and economic relations were closer (centre of vital interests);

(b) if the Contracting State in which he had his centre of vital interests cannot be determined, or if he had not a permanent home available to him in either Contracting State, the domicile shall be deemed to be in the Contracting State in which he had an habitual abode;

(c) if he had an habitual abode in both Contracting States or in neither of them, the domicile shall be deemed to be in the Contracting State of which he was a national; and

(d) if he was a national of both Contracting States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

Article 5

General Taxing Rights

(1) Subject to the provisions of Articles 6, 7 and 8 and the following provisions of this Article, if the deceased or the transferor was domiciled in a Contracting State at the time of the death or transfer, property shall not be taxable in the other Contracting State unless he was a national of that other State at the time of the death or transfer and had been domiciled in that other State within the ten years immediately preceding that time.

(2) Paragraph (1) of this Article shall not apply where at the time of the death or transfer the deceased or the transferor was domiciled in Sweden and he

a) icke hade varit bosatt i Sverige enligt svensk lagstiftning under minst sju år av de tio åren närmast före denna tidpunkt; och

b) vid denna tidpunkt var medborgare i Det Förenade Konungariket men icke svensk medborgare; samt

c) vid denna tidpunkt var bosatt i Det Förenade Konungariket enligt dess lagstiftning eller behandlades som bosatt där vid uttagandet av skatt som omfattas av detta avtal.

I sådant fall beskattas egendom icke i Sverige, om icke bestämmelserna i artiklarna 6, 7 och 8 föranleder annat.

3. Punkt 1 av denna artikel tillämpas icke i fall då den avlidne eller överlåtaren vid tidpunkten för dödsfallet eller överlåtelsen hade hemvist i Det Förenade Konungariket och

a) icke hade varit bosatt i Det Förenade Konungariket under minst sju år av de närmast föregående tio beskattningsåren för inkomstskatt, av vilka det senaste är det då ifrågavarande tidpunkt infaller; och

b) vid denna tidpunkt var svensk medborgare men icke medborgare i Det Förenade Konungariket; samt

c) hade haft hemvist i Sverige inom de tio åren närmast före denna tidpunkt.

I sådant fall beskattas egendom icke i Det Förenade Konungariket, om icke bestämmelserna i artiklarna 6, 7 och 8 samt i punkt 4 av denna artikel föranleder annat.

Vid tillämpningen av denna punkt avgöres frågan huruvida fysisk person var bosatt i Det Förenade Konungariket på samma sätt som vid inkomstbeskattningen, dock utan hänsyn tagen till boningshus som står till hans förfogande i Det Förenade Konungariket.

4. Punkterna 1 och 3 av denna artikel tillämpas icke i Det Förenade Konungariket beträffande egendom, som omfattas av förmanstagarförordnande. Där icke bestämmelserna i artiklarna 6, 7 och 8 föranleder annat, beskattas sådan egendom icke i Det Förenade Konungariket, om den som meddelat förordnandet vid tidpunkten för förordnandet hade hemvist i Sverige; sådan beskattning får dock ske, om han vid denna tidpunkt var medborgare i Det Förenade Konungariket och hade haft hemvist i Det Förenade Konungariket under de närmast föregående tio åren.

(a) had not been domiciled in Sweden in accordance with the law of Sweden in seven or more of the ten years immediately preceding that time; and

(b) was at that time a national of the United Kingdom but not of Sweden; and

(c) was at that time domiciled in the United Kingdom in accordance with the law of the United Kingdom or treated as so domiciled for the purposes of a tax which is the subject of this Convention;

but in such a case, subject to the provisions of Articles 6, 7 and 8, property shall not be taxable in Sweden.

(3) Paragraph (1) of this Article shall not apply where at the time of the death or transfer the deceased or the transferor was domiciled in the United Kingdom and he

(a) had not been resident in the United Kingdom in seven or more of the ten income tax years of assessment ending with the year of assessment in which that time falls; and

(b) was at that time a national of Sweden but not of the United Kingdom; and

(c) had been domiciled in Sweden within the ten years immediately preceding that time;

but in such a case, subject to the provisions of Articles 6, 7 and 8 and of paragraph (4) of this Article, property shall not be taxable in the United Kingdom.

For the purposes of this paragraph the question whether an individual was resident in the United Kingdom shall be determined as for the purposes of income tax, but without regard to any dwelling-house available in the United Kingdom for his use.

(4) Paragraphs (1) and (3) of this Article shall not apply in the United Kingdom to property comprised in a settlement; but, subject to the provisions of Articles 6, 7 and 8, such property shall not be taxable in the United Kingdom if at the time when the settlement was made the settlor was domiciled in Sweden unless he was at that time a national of the United Kingdom and had been domiciled in the United Kingdom within the immediately preceding ten years.

5. Om egendom på grund av bestämmelse i någon av föregående punkter av denna artikel skall beskattas i endast en avtalsslutande stat men skatt, ehuru den skall utgå, icke erlägges (av annan anledning än särskild skattebefrielse, avdrag, avräkning eller nedsättning) i denna avtalsslutande stat, får skatt på egendomen uttagas i den andra avtalsslutande staten utan hinder av sådan bestämmelse.

Artikel 6

Fast egendom

1. Fast egendom får beskattas i den avtalsslutande stat där egendomen är belägen.

2. Uttrycket "fast egendom" har den betydelse som uttrycket har enligt lagstiftningen i den avtalsslutande stat där egendomen i fråga är belägen, dock att fordran, för vilken fast egendom utgör säkerhet, aldrig anses som fast egendom. Uttrycket inbegriper emellertid alltid egendom som utgör tillbehör till fast egendom, levande och döda inventarier i lantbruk och skogsbruk, rättigheter på vilka föreskrifterna i allmän lag angående fast egendom är tillämpliga, andel i intäkt vid försäljning av fast egendom som står under särskild förvaltning av en stiftelse ("trust") för försäljning, nyttjanderätt till fast egendom samt rätt till föränderliga eller fasta ersättningar för nyttjandet av eller rätten att nyttja mineraltillgång, källa eller annan naturtillgång. Skepp, båtar och flygplan anses icke som fast egendom.

3. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 av denna artikel tillämpas även på fast egendom som tillhör företag och på fast egendom som användes vid utövande av självständig yrkesverksamhet.

Artikel 7

Rörelsetillgångar nedlagda i fast driftställe och tillgångar hänförliga till stadigvarande anordning för utövande av självständig yrkesverksamhet

1. Med undantag för tillgångar som avses i artiklarna 6 och 8 får rörelsetillgångar nedlagda i ett företags fasta driftställe beskattas i den avtalsslutande stat där det fasta driftstället är beläget.

(5) If by reason of any of the preceding paragraphs of this Article any property would be taxable only in one Contracting State and tax, though chargeable, is not paid (otherwise than as a result of a specific exemption, deduction, credit or allowance) in that Contracting State, tax may be imposed by reference to that property in the other Contracting State notwithstanding that paragraph.

Article 6

Immovable Property

(1) Immovable property may be taxed in the Contracting State in which such property is situated.

(2) The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated provided always that debts secured by mortgage or otherwise shall not be regarded as immovable property. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, an interest in the proceeds of sale of land which is held on a trust for sale, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

(3) The provisions of paragraphs (1) and (2) of this Article shall also apply to immovable property of an enterprise and to immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

Business Property of a Permanent Establishment and Assets pertaining to a Fixed Base used for the Performance of Independent Personal Services

(1) Except for assets referred to in Articles 6 and 8 assets forming part of the business property of a permanent establishment of an enterprise may be taxed in the Contracting State in which the permanent establishment is situated.

2.a) Vid tillämpningen av detta avtal förstås med uttrycket "fast driftställe" en stadigvarande affärsanordning, där företagets verksamhet helt eller delvis utövas.

b) Uttrycket "fast driftställe" omfattar särskilt:

- 1) plats för företagsledning,
- 2) filial,
- 3) kontor,
- 4) fabrik,
- 5) verkstad,
- 6) gruva, olje- eller gaskälla, stenbrott eller annan plats för utvinning av naturtillgång, samt

7) plats för byggnads-, anläggnings- eller installationsarbete, som varar mer än tolv månader.

3. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 2 av denna artikel anses uttrycket "fast driftställe" icke innefatta:

a) Användning av anordningar uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande av företaget tillhöriga varor;

b) innehav av ett företaget tillhörigt varulager uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande;

c) innehav av ett företaget tillhörigt varulager uteslutande för bearbetning eller förädling genom ett annat företags försorg;

d) innehav av stadigvarande affärsanordning uteslutande för inköp av varor eller införskaffande av upplysningar för företaget;

e) innehav av stadigvarande affärsanordning uteslutande för att för företaget bedriva annan verksamhet av förberedande eller biträdande art;

f) innehav av stadigvarande affärsanordning uteslutande för att kombinera verksamheter som anges i a)–e) under denna punkt, under förutsättning att hela den verksamhet som bedrivs vid den stadigvarande affärsanordningen på grund av denna kombination är av förberedande eller biträdande art.

4. Med undantag för tillgångar som anges i artikel 6 får tillgångar hänförliga till stadigvarande anordning för utövande av självständig yrkesverksamhet beskattas i den avtalslutande stat där den stadigvarande anordningen är belägen.

(2) (a) For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

(b) The term "permanent establishment" includes especially:

- (i) a place of management;
- (ii) a branch;
- (iii) an office;
- (iv) a factory;
- (v) a workshop;
- (vi) a mine, an oil or gas well, a quarry, or any other place of extraction of natural resources; and

(vii) a building site or construction or installation project which exists for more than 12 months.

(3) Notwithstanding the provisions of paragraph (2) of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

(a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display, or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

(b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

(c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

(d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;

(e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character; or

(f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs (a) to (e) of this paragraph provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

(4) Except for assets described in Article 6, assets pertaining to a fixed base used for the performance of independent personal services may be taxed in the Contracting State in which the fixed base is situated.

5. Bestämmelserna i punkterna 1 och 4 av denna artikel tillämpas på andel i handelsbolag, om ett företags rörelse bedrivs eller självständig yrkesverksamhet utövas av handelsbolaget.

Artikel 8

Skepp och flygplan

Skepp och flygplan, som användes i internationell trafik, och båtar, som utför transporter på inrikes vattenleder, samt lös egendom, som är hänförlig till användningen av sådana skepp, flygplan eller båtar, får beskattas i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning.

Artikel 9

Tvist om egendoms art

1. Om den avlidne eller överlåtaren hade hemvist i en avtalsslutande stat vid tidpunkten för dödsfallet eller överlåtelsen och

a) rättighet eller andel enligt lagstiftningen i denna avtalsslutande stat anses som egendom, som ej är hänförlig till artikel 6, 7 eller 8, men

b) denna rättighet eller andel enligt lagstiftningen i den andra avtalsslutande staten anses som egendom som är hänförlig till dessa artiklar,

skall den artikel i avtalet till vilken egendomen är hänförlig bestämmas enligt lagstiftningen i denna andra avtalsslutande stat.

2. Om den avlidne eller överlåtaren icke hade hemvist i någon av de avtalsslutande staterna vid tidpunkten för dödsfallet eller överlåtelsen samt vardera avtalsslutande staten skulle anse egendom belägen inom dess område och skatt till följd härav uttagas i båda avtalsslutande staterna, skall de behöriga myndigheterna genom ömsesidig överenskommelse bestämma var egendomen är belägen.

Artikel 10

Avdrag

Vid bestämmandet av det belopp på vilket skatt skall beräknas medges vederbörliga avdrag enligt gällande lagstiftning i den avtalsslutande stat där skatt uttages.

(5) The provisions of paragraphs (1) and (4) of this Article shall apply to an interest in a partnership if the business of an enterprise is carried on, or independent personal services are performed, by the partnership.

Article 8

Ships and Aircraft

Ships and aircraft operated in international traffic and boats engaged in inland waterways transport, and movable property pertaining to the operation of such ships, aircraft and boats, may be taxed in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

Article 9

Conflict as to the Nature of Property

(1) If the deceased or the transferor was domiciled in a Contracting State at the time of death or transfer, and

(a) by the law of that Contracting State any right or interest is regarded as property not falling within Articles 6, 7 or 8, but

(b) by the law of the other Contracting State that right or interest is regarded as property falling within those Articles,

then the Article of the Convention under which the property falls shall be determined by the law of the other Contracting State.

(2) If the deceased or the transferor was domiciled in neither Contracting State at the time of the death or transfer, and each Contracting State would regard any property as situated in its territory and in consequence tax would be imposed in both Contracting States, the competent authorities shall determine the situs of the property by mutual agreement.

Article 10

Deductions

In determining the amount on which tax is to be computed permitted deductions shall be allowed in accordance with the law in force in the Contracting State in which the tax is imposed.

Artikel 11

Överlåtelse mellan makar

1. Egendom, vilken tillfaller make från avlidna personen som hade hemvist i Sverige eller var svensk medborgare och vilken får beskattas i Det Förenade Konungariket, skall, i fall då

a) maken icke hade hemvist i Det Förenade Konungariket men överlåtelsen skulle ha varit helt undantagen från beskattning om maken hade haft hemvist där och

b) längre gående skattebefrielse för överlåtelse mellan makar icke skulle ha medgivits enligt lagstiftningen i Det Förenade Konungariket bortsett från detta avtal.

vara undantagen från skatt i Det Förenade Konungariket till 50 procent av det överlåtna värdet, beräknat som ett värde på vilket skatt icke skall utgå och efter det att hänsyn tagits till alla slag av skattebefrielser utom sådana som gäller vid överlåtelse mellan makar.

2. I fall då egendom tillfaller make från avlidna personen som hade hemvist i eller var medborgare i Det Förenade Konungariket samt makens egendomsförhållanden icke regleras av svensk allmän lag i fråga om gifträttsgods skall svensk skatt på sådan egendom, om den efterlevande maken begär detta, beräknas som om de bestämmelser i svensk lag som reglerar gifträttsgods vore tillämpliga på sådan egendom.

Artikel 12

Avräkningsbestämmelser

1. I fall då Det Förenade Konungariket enligt detta avtal får uttaga skatt på annan egendom än sådan som Det Förenade Konungariket får beskatta enligt artikel 6, 7 eller 8, undviks dubbelbeskattning på följande sätt:

a) Då Sverige uttager skatt på egendom enligt nämnda artikel 6, 7 eller 8, skall Det Förenade Konungariket från den skatt som enligt dess lagstiftning beräknas på egendomen medge avräkning med belopp motsvarande den skatt som erlagts i Sverige på egendomen.

b) Då Sverige uttager skatt på sådan egendom, som icke avses i a) under denna punkt, och

1) om, i andra fall än då egendomen omfatt-

Article 11

Spouse Transfers

(1) Property which passes to the spouse from a deceased person who was domiciled in or a national of Sweden and which may be taxed in the United Kingdom shall, where

(a) the spouse was not domiciled in the United Kingdom but the transfer would have been wholly exempt had the spouse been so domiciled, and

(b) a greater exemption for transfers between spouses would not have been given under the law of the United Kingdom apart from this Convention,

be exempt from tax in the United Kingdom to the extent of 50 per cent of the value transferred, calculated as a value on which no tax is payable and after taking account of all exemptions except those for transfers between spouses.

(2) Where property passes to a spouse from a deceased person who was domiciled in or a national of the United Kingdom and the property rights of the spouse are not regulated by Swedish general law regarding matrimonial property, then Swedish tax on such property shall, if the surviving spouse so requests, be assessed as if the provisions of Swedish law regulating matrimonial property rights were applicable to such property.

Article 12

Credit Provisions

(1) Where under this Convention the United Kingdom may impose tax by reference to any property other than property which the United Kingdom is entitled to tax in accordance with Articles 6, 7 or 8, then double taxation shall be avoided in the following manner:

(a) Where Sweden imposes tax by reference to property in accordance with the said Articles 6, 7 or 8, the United Kingdom shall allow against the tax calculated according to its law by reference to that property a credit equal to the tax paid in Sweden by reference to that property.

(b) Where Sweden imposes tax by reference to property not referred to in subparagraph (a) of this paragraph and

(i) except where the property was com-

tas av förmånstagarförordnande, den avlidne eller överlåtaren var medborgare i Det Förenade Konungariket och hade hemvist i Sverige vid tidpunkten för dödsfallet eller överlåtelsen eller

2) om, i fall då egendomen omfattas av förmånstagarförordnande, den som meddelat förordnandet vid tidpunkten för förordnandet var medborgare i Det Förenade Konungariket och hade hemvist i Sverige.

skall Det Förenade Konungariket från den skatt som enligt dess lagstiftning beräknas på egendomen medge avräkning med belopp motsvarande den skatt som erlagts i Sverige på egendomen.

2. I fall då Sverige enligt detta avtal får uttaga skatt på annan egendom än sådan som Sverige får beskatta enligt nämnda artikel 6, 7 eller 8, undviks dubbelbeskattning på följande sätt:

a) Då Det Förenade Konungariket uttager skatt på egendom enligt nämnda artikel 6, 7 eller 8, skall Sverige från den skatt som enligt svensk lagstiftning beräknas på egendomen medge avräkning med belopp motsvarande den skatt som erlagts i Det Förenade Konungariket på egendomen.

b) Då Det Förenade Konungariket uttager skatt på sådan egendom som icke avses i a) under denna punkt och den avlidne eller överlåtaren var svensk medborgare med hemvist i Det Förenade Konungariket vid tidpunkten för dödsfallet eller överlåtelsen, skall Sverige från den skatt som enligt svensk lagstiftning beräknas på egendomen medge avräkning med belopp motsvarande den skatt som erlagts i Det Förenade Konungariket på egendomen.

3. Belopp med vilket avräkning medges i en avtalslutande stat enligt punkt 1 eller 2 av denna artikel får icke överstiga den del av den i denna avtalslutande stat uttagna skatten som är hänförlig till egendom beträffande vilken avräkning medges.

4. Vid tillämpningen av denna artikel gäller följande:

a) Med skatt hänförlig till egendom, som beskattas i en avtalslutande stat, avses skatt, som minskats med belopp med vilket avräkning medgivits av denna avtalslutande stat för skatt som är hänförlig till egendomen och som uttagits utanför Sverige eller Det Förenade Konungariket.

prised in a settlement, if the deceased or transferor was a national of the United Kingdom and was domiciled in Sweden at the time of the death or transfer; or

(ii) where the property was comprised in a settlement, if at the time when the settlement was made the settlor was a national of the United Kingdom and was domiciled in Sweden,

then the United Kingdom shall allow against the tax calculated according to its law by reference to that property a credit equal to the tax paid in Sweden by reference to that property.

(2) Where under this Convention Sweden may impose tax by reference to any property other than property which Sweden is entitled to tax in accordance with the said Articles 6, 7 or 8, then double taxation shall be avoided in the following manner:

(a) Where the United Kingdom imposes tax by reference to property in accordance with the said Articles 6, 7 or 8, Sweden shall allow against the tax calculated according to its law by reference to that property a credit equal to the tax paid in the United Kingdom by reference to that property.

(b) Where the United Kingdom imposes tax by reference to property not referred to in sub-paragraph (a) of this paragraph and the deceased or transferor was a national of Sweden and was domiciled in the United Kingdom at the time of the death or transfer, Sweden shall allow against the tax calculated according to its law by reference to that property a credit equal to the tax paid in the United Kingdom by reference to that property.

(3) Any credit allowed in a Contracting State under paragraphs (1) or (2) of this Article shall not exceed the part of the tax imposed in that Contracting State which is attributable to the property by reference to which the credit is given.

(4) For the purposes of this Article:

(a) the tax attributable to any property imposed in a Contracting State is tax as reduced by the amount of any credit allowed by that Contracting State in respect of tax attributable to that property imposed outside Sweden or the United Kingdom; and

b) Skatt anses uttagen i en avtalsslutande stat, om den utgår enligt lagstiftningen i denna stat och är vederbörligen erlagd.

Artikel 13

Tidsgräns

Framställning om avräkning eller återbetalning av skatt grundad på bestämmelserna i detta avtal skall göras inom sex år från tidpunkten för den händelse som föranledde skattskyldighet eller inom ett år från den sista dagen då skatt för vilken avräkning medges förfaller till betalning, om sistnämnda tidpunkt inträffar senare. Den behöriga myndigheten i en avtalsslutande stat kan, om omständigheterna föranleder därtill, utsträcka denna tidsgräns i fall då slutligt fastställande eller betalning av skatt i den andra avtalsslutande staten har fördröjts.

Artikel 14

Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse

1. Om en person gör gällande, att i en avtalsslutande stat eller i båda staterna vidtagits åtgärder som för honom medför eller kommer att medföra en mot bestämmelserna i detta avtal stridande beskattning, äger han – utan att detta påverkar hans rätt att använda sig av de rättsmedel som finns i dessa staters interna rättsordning – göra framställning i saken hos den behöriga myndigheten i endera avtalsslutande staten.

2. Om denna behöriga myndighet finner framställningen grundad men ej själv kan få till stånd en tillfredsställande lösning, skall myndigheten söka lösa frågan genom ömsesidig överenskommelse med den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten i syfte att undvika en mot bestämmelserna i detta avtal stridande beskattning.

3. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall genom ömsesidig överenskommelse söka avgöra svårigheter eller tvivelsmål som uppkommer rörande tolkningen eller tillämpningen av detta avtal.

4. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna kan träda i direkt förbindelse med varandra för att träffa överenskommelse i fall som angivits i föregående punkter.

(b) tax is imposed in a Contracting State if it is chargeable under the law of that Contracting State and duly paid.

Article 13

Time Limit

Any claim for a credit or for a refund of tax founded on the provisions of this Convention shall be made within six years from the date of the event giving rise to a liability to tax, or, where later, within one year from the last date on which tax for which credit is given is due. The competent authority of a Contracting State may, in appropriate circumstances, extend this time limit where the final determination or the payment of tax in the other Contracting State is delayed.

Article 14

Mutual Agreement Procedure

(1) Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic laws of those Contracting States, present his case to the competent authority of either Contracting State.

(2) The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the provisions of this Convention.

(3) The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of this Convention.

(4) The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Artikel 15

Utbyte av upplysningar

1. De behöriga myndigheterna i de avtalslutande staterna skall utbyta sådana upplysningar som är nödvändiga för att genomföra bestämmelserna i detta avtal eller för att förhindra bedrägeri eller för att tillämpa givna föreskrifter till förebyggande av skatteunddragande i fråga om de skatter som omfattas av detta avtal. De utbytta upplysningarna skall behandlas som hemliga och får icke yppas för andra personer än sådana (befattningshavare vid domstolar och förvaltningsmyndigheter däri inbegripna) som handlägger frågor om taxering, uppörd eller åtal i fråga om de skatter som omfattas av avtalet eller avgör besvär beträffande sådana skatter.

2. Bestämmelserna i punkt 1 av denna artikel skall icke anses medföra skyldighet för den behöriga myndigheten i endera avtalslutande staten

a) att vidtaga förvaltningsåtgärder, som strider mot lagstiftning eller administrativ praxis som gäller i endera avtalslutande staten;

b) att lämna upplysningar, som icke är tillgängliga enligt lagstiftningen eller under sedvanlig tjänsteutövning i denna eller i den andra avtalslutande staten;

c) att lämna upplysningar, som skulle röja affärshemlighet, industri-, handels- eller yrkeshemlighet eller i näringsverksamhet använt förfaringsätt eller upplysningar, vilkas överlämnande skulle strida mot allmänna hänsyn.

Artikel 16

Diplomatiska och konsulära befattningshavare

Detta avtal påverkar icke de privilegier i beskattningshänseende, som enligt folkkrätens allmänna regler eller föreskrifter i särskilda överenskommelser tillkommer diplomatiska eller konsulära befattningshavare.

Artikel 17

Ikraftträdande

1. Detta avtal skall ratificeras enligt det förfarande som gäller i vardera avtalslutande staten och ratifikationshandlingarna utväxlas i London snarast möjligt.

Article 15

Exchange of Information

(1) The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or for the prevention of fraud or the administration of statutory provisions against legal avoidance in relation to the taxes which are the subject of this Convention. Any information so exchanged shall be treated as secret and shall not be disclosed to any persons other than persons (including a Court or administrative body) concerned with the assessment or collection of, or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes which are the subject of this Convention.

(2) In no case shall the provisions of paragraph (1) of this Article be construed so as to impose on the competent authority of either Contracting State the obligation:

(a) to carry out administrative measures at variance with the laws or administrative practice prevailing in either Contracting State;

(b) to supply particulars which are not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

(c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy.

Article 16

Diplomatic and Consular Officials

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of diplomatic or consular officials under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 17

Entry into Force

(1) This Convention shall be subject to ratification in accordance with the applicable procedures of each Contracting State and instruments of ratification shall be exchanged at London as soon as possible.

2. Detta avtal träder i kraft omedelbart efter det 30 dagar förflutit från den dag då ratifikationshandlingarna utväxlades och tillämpas därefter:

a) I Det Förenade Konungariket på egendom för vilken skattskyldighet uppkommer efter nämnda tidpunkt;

b) i Sverige, beträffande arvsskatt, på kvarlåtenskap efter person, som avlider efter nämnda tidpunkt, och beträffande gåvoskatt, på gåva för vilken skattskyldighet uppkommer efter nämnda tidpunkt.

3. Om icke bestämmelserna i punkt 4 av denna artikel föranleder annat, upphör det i London den 14 oktober 1964 undertecknade avtalet mellan Sverige samt Storbritannien och Nordirland för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av skatteflykt beträffande skatter på kvarlåtenskap (härefter benämnt "1964 års avtal") att gälla beträffande egendom på vilken detta avtal tillämpas enligt bestämmelserna i punkt 2 av denna artikel.

4. I fall då, vid dödsfall som inträffar före den 27 mars 1981, bestämmelse i 1964 års avtal skulle ha medfört större skattelättnad än detta avtal i fråga om

a) gåva under livstiden, som den avlidne givit före den 27 mars 1974, eller

b) egendom, som ingår i förmånstagarförordnande och av vilken den avlidne ägde rätt till avkastning före den 27 mars 1974 men icke vid något tillfälle därefter.

skall bestämmelsen alltså gälla i Det Förenade Konungariket beträffande gåvan eller egendomen.

5. 1964 års avtal skall upphöra att gälla den dag då det sist tillämpas enligt föregående bestämmelser i denna artikel.

Artikel 18

Upphörande

1. Detta avtal förblir i kraft tills det uppsägs av en avtalslutande stat. Endera avtalslutande staten kan uppsäga detta avtal när som helst efter fem år räknat från den dag då avtalet träder i kraft, under förutsättning att meddelande om uppsägningen lämnats på

(2) This Convention shall enter into force immediately after the expiration of 30 days following the date on which the instruments of ratification are exchanged, and shall thereupon have effect:

(a) in the United Kingdom in respect of property by reference to which there is a charge to tax which arises after that date;

(b) in Sweden, as regards inheritance tax, in respect of estates of persons who die after that date, and, as regards gift tax, in respect of gifts by reference to which there is a charge to tax which arises after that date.

(3) Subject to the provisions of paragraph (4) of this Article, the Convention between the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the Kingdom of Sweden for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Duties on the Estates of Deceased Persons signed at London on 14 October 1964 (hereinafter referred to as "the 1964 Convention") shall cease to have effect in respect of property to which this Convention in accordance with the provisions of paragraph (2) of this Article applies.

(4) Where on a death before 27 March 1981 any provision of the 1964 Convention would have afforded any greater relief than this Convention in respect of

(a) any gift inter vivos made by the deceased before 27 March 1974, or

(b) any settled property in which the deceased had a beneficial interest in possession before 27 March 1974 but not at any time thereafter,

that provision shall continue to have effect in the United Kingdom in relation to that gift or settled property.

(5) The 1964 Convention shall terminate on the last date on which it has effect in accordance with the foregoing provisions of this Article.

Article 18

Termination

(1) This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate this Convention at any time after 5 years from the date on which the Convention enters into force provided that at least 6 months' prior

diplomatisk väg minst sex månader i förväg. I händelse av sådan uppsägning upphör avtalet att gälla vid utgången av den tidrymd som anges i meddelandet. Avtalet skall dock alljämt tillämpas beträffande kvarlåtenskap efter person, som avlider före utgången av denna tidrymd, samt beträffande varje annan händelse än dödsfall, vilken inträffar före utgången av denna tidrymd och som medför skattskyldighet enligt lagstiftningen i endera avtalsslutande staten.

2. Upphörandet av detta avtal medför icke att avtal eller annan överenskommelse, som upphävts genom detta avtal eller genom avtal som tidigare slutits mellan de avtalsslutande staterna, åter skall gälla.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen bemyndigade av sina respektive regeringar, undertecknat detta avtal.

Som skedde i Stockholm den 8 oktober 1980 i två exemplar på svenska och engelska språken, vilka båda texter äger lika vitsord.

För Konungariket Sveriges regering:

Ola Ullsten

För Det Förenade Konungariket Storbritannien och Nordirlands regering:

D. F. Murray

notice has been given through the diplomatic channel. In such event the Convention shall cease to have effect at the end of the period specified in the notice but shall continue to apply in respect of the estate of any person dying before the end of that period and in respect of any event (other than death) occurring before the end of that period and giving rise to liability to tax under the laws of either Contracting State.

(2) The termination of this Convention shall not have the effect of reviving any treaty or arrangement abrogated by this Convention or by treaties previously concluded between the Contracting States.

In witness whereof the undersigned, duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Convention.

Done in duplicate at Stockholm this eighth day of October 1980, in the English and Swedish languages, both texts being equally authoritative.

For the Government of the Kingdom of Sweden:

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland:

